

UCZESTNICZĘ WE WSPÓLNOCIE KOŚCIOŁA

Materiały homiletyczne
na rok liturgiczny 2023/2024

Uroczystość Trójcy Przenajświętszej – XXI niedziela zwykła

Cykl B / Część 3

UCZESTNICZE WE WSPÓLNOCIE KOŚCIOŁA

Materiały homiletyczne na rok liturgiczny 2023/2024

Cykl B

CZĘŚĆ 3

UCZESTNICZĘ WE WSPÓLNOCIE KOŚCIOŁA

Materiały homiletyczne na rok liturgiczny 2023/2024
Uroczystość Trójcy Przenajświętszej – XXI niedziela zwykła

Cykl B

CZĘŚĆ 3

Redakcja: ks. *Michał Dąbrówka*

Wydział Duszpasterstwa Ogólnego
Kurii Diecezjalnej w Tarnowie

[Kup książkę](#)

© by Wydawnictwo BIBLOS, Tarnów 2024

Nihil obstat
Tarnów, dnia 09.05.2024 r.
ks. dr hab. Marek Kluz, prof. UPJPII

Imprimatur
OW-2.2/20/24, Tarnów, dnia 10.05.2024 r.
Wikariusz generalny
† Stanisław Salaterski

Projekt okładki:
Mateusz Kowal

Na okładce:
Fot. Kirill, Marco Ten Wolf (Unsplash)

Wydział Duszpasterstwa Ogólnego
Kurii Diecezjalnej w Tarnowie
ul. Piłsudskiego 6, 33-100 Tarnów
tel. 14-63-17-380
e-mail: wydzdusz@diecezja.tarnow.pl

Druk: Poligrafia Wydawnictwa Biblos

ISBN 978-83-8354-056-6
ISBN (online) 978-83-8354-065-8

Biblos

Plac Katedralny 6, 33-100 Tarnów
14 621 27 77

biblos@biblos.pl
www.biblos.pl
@wydawnictwobiblos

[Kup książkę](#)

Spis treści

Wprowadzenie	7
OKRES ZWYKŁY W CIĄGU ROKU (CZ. 2) – TEMATY HOMILII	9
UROCZYSTOŚĆ TRÓJCY PRZENAJŚWIĘTSZEJ – 26.05.2024	11
UROCZYSTOŚĆ NAJŚWIĘTSZEGO CIAŁA I KRWI PAŃSKIEJ – 30.05.2024	16
IX NIEDZIELA ZWYKŁA – 02.06.2024	21
UROCZYSTOŚĆ NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA DZIEŃ MODLITW O ŚWIĘTOŚĆ ŻYCIA KAPŁAŃSKIEGO – 07.06.2024	29
X NIEDZIELA ZWYKŁA – 09.06.2024	33
XI NIEDZIELA ZWYKŁA. DIECEZJALNE ŚWIĘTO RODZINY – 16.06.2024	39
XII NIEDZIELA ZWYKŁA – 23.06.2024	46
UROCZYSTOŚĆ ŚWIĘTYCH APOSTOŁÓW PIOTRA I PAWŁA – 29.06.2024	52
XIII NIEDZIELA ZWYKŁA – 30.06.2024	58
XIV NIEDZIELA ZWYKŁA – 07.07.2024	63

XV NIEDZIELA ZWYKŁA – 14.07.2024	71
XVI NIEDZIELA ZWYKŁA – 21.07.2024	77
OKRES ZWYKŁY W CIĄGU ROKU (CZ. 3) – TEMATY HOMILII	82
XVII NIEDZIELA ZWYKŁA – 28.07.2024	83
XVIII NIEDZIELA ZWYKŁA – 04.08.2024	88
XIX NIEDZIELA ZWYKŁA – 11.08.2024	95
UROCZYSTOŚĆ WNEBOWZIĘCIA NMP – 15.08.2024	103
XX NIEDZIELA ZWYKŁA – 18.08.2024	108
XXI NIEDZIELA ZWYKŁA – 25.08.2024	115

WPROWADZENIE

Mając na względzie fakt, że Kościół stanowi wspólnotę człowieka z Bogiem i ludźmi między sobą, która urzeczywistnia się w Chrystusie za sprawą Ducha Świętego i ma zbawczą misję, celem jego ciągłej odnowy jest jak najlepsze urzeczywistnianie Kościoła jako wspólnoty otwartej i służebnej. To zaś wymaga żywej wiary każdego z nas, życia w osobowej więzi z Jezusem, czyli trwania w stanie łaski uświęcającej i przyjmowania tego, czym nas obdarza, czerpania z bogactwa Jego łaski i prawdy. Równocześnie potrzeba aktywnego zaangażowania wszystkich wyznawców Chrystusa w życie i misję wspólnoty wiary, którą stanowią.

Dlatego ważnym zadaniem jest dziś budzenie świadomości wielkiego obdarowania i zarazem podmiotowości wszystkich wiernych, budzenie poczucia odpowiedzialności w każdym i mobilizowanie wszystkich do podjęcia aktywnego udziału na rzecz synodalnego życia i funkcjonowania Kościoła, jak również zaangażowania w dzieło synodalnego rozeznawania woli Bożej przez wzajemne słuchanie siebie, posłuszeństwo słowu Bożemu i uległość Duchowi Świętemu. To oznacza, że drogą ku odnowie kościelnej wspólnoty jest przywracanie synodalności Kościoła w sposobie życia i działania oraz w rozeznawaniu Bożego zamysłu. Zasadniczy sposób realizacji to aktywny udział (*participatio actiosa*) ogółu wiernych w tym dziele, ich odpowiedzialne współuczestnictwo razem z innymi w życiu i misji Kościoła. Stąd trzy słowa klucze, które papież Franciszek określił w tytule synodu o synodalności: komunია, uczestnictwo, misja.

Z tych trzech Komisja Duszpasterska KEP za kluczowe uznała słowo „uczestnictwo”, ponieważ nie będzie odnowy życia i misji wspólnoty Kościoła i nie będzie rozwoju jego synodalności bez czynnego zaangażowania wszystkich: pasterzy, osób konsekrowanych i wiernych świeckich. Przewodnie hasło: „Uczestniczę we wspólnocie Kościoła” wzywa każdego do uznania i zgłębienia prawdy, że przynależność do wspólnoty Kościoła oznacza dar

udziału w Boskim życiu i obdarowaniu – z czego wyrasta równa godność i podmiotowość wszystkich członków – a równocześnie rodzi i oznacza odpowiedzialność za rozwój wspólnoty i powinność aktywnego uczestnictwa w jej życiu i misji.

(bp A. Czaja, *Wprowadzenie*, [w:] *Zeszyt teologiczno-pastoralny. Program duszpasterski Kościoła katolickiego w Polsce na rok 2023/2024*, Opole 2023, s. 8-9)

OKRES ZWYKŁY W CIĄGU ROKU (cz. 2)

W ŻYCIU CODZIENNYM UCZESTNICZĘ WE WSPÓLNOCIE KOŚCIOŁA

„Podobnie jak jedno jest ciało, choć składa się z wielu członków, a wszystkie członki ciała, mimo iż są liczne, stanowią jedno ciało, tak też jest i z Chrystusem. Wszyscyśmy bowiem w jednym Duchu zostali ochrzczeni, [aby stanowić] jedno Ciało” (1Kor 12,12-13)

Uroczystość Trójcy Przenajświętszej – *Zanurzeni w Świętej Trójcy*

Orędzie: Nasze życie jest odnawiane przez zanurzenie w działaniu Trójcy Przenajświętszej.

Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej – *Problemy z Bożym Ciałem*

Orędzie: Bóg leczy nasze zubożnienie wobec Eucharystii.

IX niedziela zwykła – *Niedziela świętem wolności*

Orędzie: Bóg daje nam niedzielę, abyśmy w tym dniu doświadczyli wyzwolenia w wymiarze duchowym i fizycznym.

Uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa – *Przelana Krew*

Orędzie: Jezus Chrystus przelał Krew na krzyżu, jak zapowiadali prorocy Starego Testamentu. Ta Krew obmywa nas z grzechów i napełnia Duchem Bożym.

X niedziela zwykła – *Szatan został pokonany*

Orędzie: Jezus staje przed nami jako prawdziwy Mocarz, który demaskuje każde kłamstwo wmawiane nam przez szatana.

XI niedziela zwykła – *Bóg działa przez rodzinę*

Orędzie: Bóg realizuje swój zbawczy plan poprzez rodzinę. To przez nią Bóg chce oddziaływać na świat.

XII niedziela zwykła – *Życiowe burze i lęki*

Orędzie: Pomimo lęków i burz, Bóg jest blisko człowieka, widzi jego zmagania i przychodzi z konkretną pomocą. Bliskość Boga nie oznacza, że człowieka ominą różne trudności.

Uroczystość Świętych Apostołów Piotra i Pawła – *Wspólnota wspierająca pierwszą linię*

Orędzie: Kościół to wspólnota wierzących, którzy wzajemnie się wspierają. Modlitwa za papieża i biskupów to wyraz miłości do Chrystusa i Kościoła.

XIII niedziela zwykła – *Zawsze za życiem, nigdy przeciw niemu*

Orędzie: Bóg nie pragnie śmierci człowieka. Pragnie, aby każdy z nas żył.

XIV niedziela zwykła – *Prorok pośród buntowników*

Orędzie: Bóg daje ci swego Ducha, Jego łaskę i moc, szczególnie przez sakrament bierzmowania. Posyła Cię, byś był Jego prorokiem i ożywiał Jego Kościół.

XV niedziela zwykła – *Kościół znakiem sprzeciwu*

Orędzie: Chrystus posyła cię jak apostołów, z misją do świata, abyś wzywał do nawrócenia przez ewangelizację i świadectwo.

XVI niedziela zwykła – *Czy potrafię jeszcze odpocząć? Odpocząć z Bogiem?*

Orędzie: Bóg docenia moją ciężką pracę i zaprasza mnie do odpoczynku ze sobą.

UROCZYSTOŚĆ TRÓJCY PRZENAJSWIĘTSZEJ – 26.05.2024

*I czyt. Pwt 4,32-34.39-40; Ps 33; II czyt. Rz 8,14-17;
Ew. Mt 28,16-20*

Proponowane pieśni:

Na wejście – „Jeden w naturze, w Osobach troisty”

Na przygotowanie darów – „Trójcy Najświętszej”

Na komunię – „Sławcie, usta, Ciało Pana”

Na uwielbienie – „Radośnie Panu hymn śpiewajmy”

Na zakończenie – „Idźcie na cały świat”

Wprowadzenie do Mszy Świętej

Niech będzie błogosławiony Bóg Ojciec, Jego Syn Jezus Chrystus i Duch Święty, bo okazali nam swoje miłosierdzie. W uroczystość Najświętszej Trójcy otwórzmy serca na źródło miłości i dziękujmy podczas tej Mszy Świętej za wszystko, czym Bóg nas obdarzył.

[Słuszne byłoby w miejsce aktu pokuty zastosować aspersję]

Zanurzeni w Świętej Trójcy

Sytuacja egzystencjalna: Bez wody nasze ciała szybko tracą funkcje życiowe.

Orędzie: Nasze życie jest odnawiane przez zanurzenie w działaniu Trójcy Przenajświętszej.

Apel: Szczerze złożź wyznanie wiary (*Credo*) jako deklarację opowiedzenia się za Bogiem.

I. Woda ma znaczenie

Bez wody jesteśmy jak samochód bez paliwa – nigdzie nie dojedziemy. Woda jest odpowiedzialna za transport substancji odżywczych do każdej komórki naszego ciała, zapewniając nam

energię do działania. Woda reguluje temperaturę ciała, działając jako nasz własny system chłodzenia. Bez wody nasz organizm nie byłby w stanie usuwać toksyn, co szybko doprowadziłoby do nieodwracalnych szkód. Bez wody nasz organizm po prostu umiera. Nic dziwnego, że Kościół czyni wodę symbolem i pośredniczką Boskiego życia, czyli łaski.

Woda w sakramencie chrztu świętego jest nie tylko symbolem – jest dosłownie źródłem nowego życia. Od początków historii Kościoła woda była niezbędna dla tego sakramentu. Gdy wśród niektórych heretyków próbowano lekceważyć znaczenie wody, mówiąc: „liczy się jedynie wnętrze, nie potrzebujesz zewnętrznych znaków” – Sobór Trydencki musiał przypomnieć, że sakrament chrztu bez wody jest niemożliwy. Ciało i duch mają zawsze iść razem, tak jak Chrystus, który będąc prawdziwym Bogiem stał się także prawdziwym człowiekiem. Woda używana do chrztu ma być naturalna i czysta, żeby jej znak wyraźnie nam mówił, że woda ożywia i oczyszcza.

Od technicznej strony chrzest to moment, kiedy woda musi dosłownie spłynąć po ciele osoby chrzczonej. Z tego powodu możliwe są dwa sposoby udzielania chrztu: przez zanurzenie w wodzie lub polanie wodą. W starożytnym Kościele zwykle stosowano pełne zanurzenie. Grecki czasownik „chrzcić” oznacza bowiem „zanurzyć”. To zanurzenie w wodzie oznaczało śmierć, a wynurzenie zmartwychwstanie z Chrystusem. Później, dla pewnego ułatwienia, częściej zaczęto stosować polanie wodą i taka forma jest dzisiaj najczęściej stosowana. Znaczenie jednak pozostało to samo.

II. Zanurzeni w misterium Trójcy

Nie zatrzymujemy się jednak tylko na technice, ale zrobimy krok dalej. Chrzest to coś więcej niż tylko umiejętność używania wody i wypowiadania odpowiednich słów. Celem naszego chrztu nie było tylko zanurzenie w wodzie. W chrzcie dokonało się nasze zanurzenie w Bogu. Tertulian, starożytny chrześcijański pisarz, podkreślał, że kiedy nasze ciało jest obmywane wodą, to nasza

duśa zanurza się w Chrystusie, co daje nam przebaczenie i światło Boże (por. *O zmartwychwstaniu ciała*, VIII, 3: CCL 2, 931; PL 2, 806). Słyszymy o tym w Ewangelii dzisiejszego dnia. Jezus powiedział swoim uczniom, żeby chrzcili „w imię Ojca, Syna i Ducha Świętego” (Mt 28,19). Przez chrzest każdy z nas został zanurzony w Bogu. Być ochrzczoneym oznacza właśnie to: historia mojego osobistego życia zanurza się w nurcie Bożej miłości (por. *Youcat*, nr 200). Od momentu otrzymania sakramentu chrztu nasze życie należy do Chrystusa, a nie do nas samych. W towarzystwie Chrystusa, całkowicie otuleni Jego miłością, jesteśmy uwalniani od lęku. On nas prowadzi i podtrzymuje. On, który jest samym życiem. Chrzest jest wspańiałym sakramentem. On daje nam prawo, by oddawać Bogu naszą wolę i jednocześnie zachować spokój, bo wiemy, że Jego miłość nas prowadzi i dodaje sił.

Przyjrzyjmy się teraz dokładniej słowom Jezusa: „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego” (Mt 28,19). Uczniem nie jest ten, kto jest zanurzony w wodzie, tylko w Bogu. Kiedy zostajemy ochrzczeni w imię Ojca, stajemy się częścią Bożej rodziny, w Bogu mamy swój prawdziwy dom. Zanurzenie w imię Syna to zacieśnienie więzi z Jezusem, który prowadzi nas do Ojca i wybacza nasze grzechy, dając nam nowy początek. Zanurzenie w imię Ducha Świętego oznacza, że zaczynamy oddychać Bożą miłością, która łączy Ojca i Syna. Chrzest sprawia, że nie jesteśmy skazani na samotność. Bóg Ojciec wspiera nas na każdym kroku, Duch Święty nas prowadzi, a Jezus wyzwala nas od grzechu i pozwala żyć jako nowy człowiek (por. S. Fausti, *Wspólnota czyta Ewangelię według św. Mateusza*, Częstochowa 2007, s. 625).

Dzisiejsza liturgia sprawowana w Niedzielę Najświętszej Trójcy nie ma na celu jedynie przypomnienia, że jest jeden Bóg w trzech Osobach. Nie ma być okazją do kolejnej matematycznej łamigłówki, która pozwoli poukładać w głowie prawdę, że „wielbimy odrębność Osób, jedność w istocie i równość w majestacie – Trójcy, która ma jedną naturę” (*Prefacja o Najświętszej Trójcy*). W tej liturgii chodzi o spotkanie i otwarcie na działanie

Boga między nami. Teraz nie tylko myślimy o Trójjedynym Bogu, ale spotykamy Go.

Liturgia w swoim najgłębszym źródle jest świętem miłości Boga, jest żywym doświadczeniem radości Ojca, Syna i Ducha Świętego. Podczas liturgii, widząc takie elementy jak chleb, wino, kadzidło czy światło, dzięki Bogu Ojcu doświadczamy piękna i mocy stworzenia. Teraz świętujemy odkupienie dokonane przez Syna, ciesząc się z naszego wyzwolenia i uczestnicząc w Eucharystii. W tym wszystkim odczuwamy działanie Ducha Świętego, który daje nam pocieszenie, odwagę, siłę i błogosławieństwo (por. *Youcat*, nr 170).

III. Wezwani do wyznania

Pamiętamy, że woda daje nam substancje odżywcze, reguluje temperaturę i usuwa toksyny, utrzymuje organizm w ruchu. To samo w tej liturgii Bóg robi z nami. Teraz objawia się nam tajemnica Bożego życia i jedność osób Bożych w potędze ich działania (por. *Kolekta*). Teraz Bóg Ojciec błogosławi twoje życie, jest życzliwy i obdarza twoją duszę energią i nadzieją. Duch Święty przynosi spokój i harmonię, wypełniając twoje serce. Jezus Chrystus oczyszcza cię z grzechu i pomaga zdjąć ciężary, które cię przytłaczały.

Trójca Święta jest doskonałym wzorem wspólnoty, w której Ojciec, Syn i Duch Święty działają w harmonii. Z kolei diabeł próbuje nas rozdzielić i odciągnąć od Boga i siebie nawzajem. Dziś podczas Mszy Świętej mamy okazję powiedzieć Bogu „tak”. Musimy wybrać jedną stronę i odrzucić podejsście: „Panu Bogu świeczkę, a diabłu ogarek”. Przed zanurzeniem w wodzie podczas naszego chrztu świętego wyznana została wiara w Boga i odrzucono szatana. Teraz, przed przystąpieniem do ołtarza, ponownie wyznajemy naszą wiarę. Z dumą, wyraźnie, gotowi do działania złożmy nasze wyznanie wiary, potwierdzając przynależność do wspólnoty Kościoła. Jest to wiara w wiekiustą i świętą Tróję oraz nierozdzielną Jedność (por. *Modlitwa po Komunii*). Jest to wiara odkupionych przez Chrystusa braci, których Duch Święty uzdalnia mówić do Boga: „Abba, Ojcze!” (Rz 8,14-17).

Modlitwa wiernych

Zanurzeni przez sakrament chrztu w życiu Świętej Trójcy, módlmy się wspólnie:

1. Za Kościół, aby prowadził wiernych drogą jedności.
2. Za rządzących, by działali zgodnie z duchem sprawiedliwości i służyli dobru wszystkich ludzi.
3. Za cierpiących, aby znaleźli pocieszenie i ulgę.
4. Za zmarłych (a szczególnie za N.), aby mogli cieszyć się wiecznym pokojem.
5. Za nas samych, abyśmy pozostawali wierni, odważnie wyznając naszą wiarę.

Boże, wysłuchaj naszych próśb i obdarz nas łaską potrzebną do wypełnienia Twojej woli. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Przed rozesłaniem

Idźmy w pokój, by szerzyć miłość i łaskę Trójcy Świętej, świadcząc o tym, co otrzymaliśmy podczas tej Mszy Świętej.

ks. Krzysztof Fejkiel